

عنوان مقاله:

آنالیز حساسیت تعداد دسته درزه ها در تعیین میزان حایل مورد نیاز جهت پایدار سازی تونل های تکی و دوقلو راه

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی کارگر - کارشناسی ارشد راه و ترابری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد کنگان

صادق عبدالله زاده - کارشناسی ارشد خاک و پی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کنگان

خلاصه مقاله:

برای عبور از کوهستان های مرتفع و پرشیب، به جای طولانی نمودن مسیر و ایجاد پیچ های زیاد که به منظور کاهش شیب طولی انجام می گیرد، میتوان از تونل استفاده کرد. تونل های راه برحسب نوع مسیر به دو گروه تونل های یک طرفه و دو طرفه تقسیم می شوند. در بزرگراه ها با توجه به تعدد خطوط عبور، از دو نوع تونل شامل: تونلهای دوقلو (دارای دو مقطع کوچک مجزا با جریان یک طرفه) و تونل های تکی (دارای یک مقطع بزرگ با جریان دو طرفه) استفاده می شود. هزینه ساخت تونل ها عمدتاً به طول، مقطع حفاری و سیستم های نگهدارنده مناسب جهت پایدار سازی جداره آنها، بستگی دارد. در این میان سیستم نگهدارنده مورد نیاز وابسته به نوع زمین و مشخصات ژئوتکنیکی آن است. در توده سنگ، وجود درزه ها یکی از عوامل مهم در تعیین میزان حایل ها به شمار می رود. در این مقاله تاثیر تعداد دسته درزه ها در میزان پایدارکننده های مورد نیاز برای تونل های تکی و دوقلو راه مورد بررسی قرار داده می شود.

کلمات کلیدی:

دسته درزه، تونل تکی، تونل دوقلو، مقطع حفاری، مدلسازی عددی، سیستم نگهدارنده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/618161>

